

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1270/2021
01.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Радослава Петровића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 1238/21 од 17.11.2021. године и браниоца окривљеног АА – адвоката Марије Стојковић, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду Кппр 235/21 од 09.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 1238/21 од 17.11.2021. године, па се **УКИДА** правноснажно решење Вишег суда у Београду Кппр 235/21 од 09.09.2021. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марије Стојковић, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду Кппр 235/21 од 09.09.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кппр 235/21 од 09.09.2021. године одбачена је као недозвољена жалба браниоца осумњиченог АА, адвоката Марије Стојковић од 09.09.2021. године, која је примљена у тај суд истог дана, изјављена на решење о задржавању МУП РС ДП ПУ за град Београд, Одељења за борбу против дрога КУ 610/21 од 09.09.2021. године.

Против наведеног правноснажног решења Вишег суда у Београду захтеве за заштиту законитости су поднели:

-Републички јавни тужилац због повреде члана 294. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног АА – адвокат Марија Стојковић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање;

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног, адвокату Марији Стојковић, а примерак захтева браниоца окривљеног, адвоката Марије Стојковић, Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да његово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оци навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марије Стојковић недозвољен.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је доношењем побијаног правноснажног решења Виши суд у Београду учинио повреду одребе члана 294. став 3. ЗКП.

Одредбом члана 294. став 3. ЗКП је прописано да против решења о задржавању осумњичени и његов бранилац имају право жалбе у року од шест часова од достављања решења. О жалби одлучује судија за претходни поступак у року од четири часа од пријема жалбе. Жалба не задржава извршење решења.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да о жалби на решење о задржавању осумњиченог одлучује судија за претходни поступак надлежног суда, о чему је бранилац окривљеног и била поучена у решењу о задржавању МУП РС ДП ПУ за град Београд, Одељења за борбу против дрога КУ 610/21 од 09.09.2021. године у оквиру поуке о правном леку и против кога решења је као овлашћено лице изјавила жалбу у законском року судији за претходни поступак који је функционално надлежан за одлучивање о жалби на решење о задржавању.

Следствено реченом, а имајући у виду и одредбу члана 467. став 4. ЗКП којом је између осталог прописано да решавајући о жалби (изјављеној против решења) суд може решењем одбацити жалбу као неблаговремену, недозвољену или неуредну, погрешно је становиште суда исказано у побијаном решењу са позивањем на одредбу члана 466. став 1. ЗКП, обзиром да је у питању жалба која је дозвољена, поднета од стране овлашћеног лица, благовремена и уредна, а поднета органу поступка који је наведен као надлежан у поци о правном леку и који је законом одређен као надлежан за одлучивање. Сходно наведеном не може се из разлога које је навео суд у побијаном решењу, зато што жалба није изјављена органу поступка који је донео решење, сматрати недозвољеном.

Имајући у виду напред наведено, то се, по налажењу Врховног касационог суда, основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је

суд доношењем побијаног правноснажног решења учинио повреду члана 294. став 3. ЗКП на штету окривљеног.

Захтев за заштиту законитости адвоката Марије Стојковић је одбачен као недозвољен из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 3. ЗКП, при чему не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ у образложењу захтева наводи да је погрешно примењена одредба члана 467. став 4. ЗКП, те да је благовремена, уредна жалба браниоца поднета стварно и месно надлежном суду у складу са поуком о правном леку, одбачена као недозвољена. Према наводима захтева суд је повредио и одредбе члана 456. став 2. ЗКП, јер је одбацио жалбу као недозвољену која је поднета од стране овлашћеног лица, која садржи све законом прописане елементе и која је поднета у складу са поуком о правном леку. Наведене повреде не представљају законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марије Стојковић оценио недозвољеним.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењем учињена повреда члана 294. став 3. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев Републичког јавног тужиоца и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијано правноснажно решење Вишег суда у Београду, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге, док је захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Марије Стојковић одбацио као недозвољен, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.